

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ଯଦି ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ କାହା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ, ଦେଖିବା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍ଟକ ସହିତ ଲାଗାଅ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବାଟ୍ଟକ ଠାରୁ କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି?

ଉତ୍ତର:- ପିଲାମାନେ ତୁମର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ନିଜର ମନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଲାଗାଅ ନାହିଁ । ଯାନ୍ତ୍ର କର, ମୁଁ ଶ୍ରୀମତ ବରୁଦ୍ଧ କର୍ମ କରୁ ନାହିଁ ତ? ଆତ୍ମିକ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛି?

ଗୀତ:- ଭୋଲେନାଥ ସେ ନିରାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ଗୀତ ଶୁଣିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପ୍ରାୟତଃ ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ତ ପାଠ ପଢୁଛ । ଏହି ଗୀତ ମଧ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାନର ଭାବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ରଚନା ହୋଇଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଆମର ଭାଗ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଆମକୁ ବାବାଟ୍ଟକୁ ହିଁ ସମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ କର୍ମର ହିସାବ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଜମା ହେଉଛି ନାଁ କଷତି ହୋଇଗଲାଣି । ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ? ଯଦି ଅବଗୁଣ ଅଛି, ଯାହା ଦଫା ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଖାତାରେ କଷତି ହେଉଛି ତେବେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ଦରକାର । ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ, ଯଦି ବାବାଟ୍ଟକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସମରଣ ନ କରିବା ତେବେ ଆମେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇପାରିବା । କାହା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମୟରେ ଅଥବା କାହାକୁ ଦେଖିବା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହୁ । ଆମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍ଟକୁ ହିଁ ସମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମମାନଙ୍କୁ ବାବାଟ୍ଟକଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି, ମୋ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ସହିତ ମନ ଲାଗାଅ ନାହିଁ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମର ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା ହେଲା । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତଂରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ନିଅ । ଏପରି ନ ହେଉ ରାଜପଦରୁ ଖସି ପ୍ରଜା ପଦକୁ ଚାଲିଯିବ, ପ୍ରଜାରୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ତଳକୁ ଚାଲିଯିବ । ନା । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଯାନ୍ତ୍ର କରିଗାଲ । ଏ କଥା ବାବାଟ୍ଟକ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଟ୍ଟକ ସହିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ରଖିଲେ ଡର ରହିବ । ଏପରି ନ ହେଉ ଆମକୁ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯାଉ । ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଯେ ପାପ କର୍ମ କରିଲେ ଆମେ ଦଣ୍ଡର ଭାଗୀଦାର ହୋଇଯିବୁ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବାବାଟ୍ଟକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତ ଏବେ ହିଁ ମିଳୁଛି, ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀମତ କୁହାଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଦଫା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ନିଜର ଯାନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ କେଉଁ ଶ୍ରୀମତର ଖିଲାପ କରୁ ନାହିଁ ତ? ଯେଉଁ କଥା ଭଲ ନ ଲାଗୁଛି ତାକୁ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଭଲ ମନ୍ଦକୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ, ଆଗରୁ ବୁଝିପାରୁ ନ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଏପରି କର୍ମ ଶିଖୁଛ ଯାହାଦଫା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନନ୍ତର ପାଇଁ ତୁମର କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ଭୂତର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କର୍ମାତୀତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସମୟ ବହୁତ ଖରାପ ହେବା ସହିତ, ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ବିଗିଡି ଚାଲିଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଆହୁରି ବିଗିଡି ଚାଲିବ । ଏହି ଦୁନିଆ ସହିତ ତୁମର ଯେପରି କିଛି ସମ୍ପର୍କ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମର ସମ୍ପର୍କ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସହିତ ରହିଛି, ଯାହା ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସଦୃଶ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଲେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ । ପ୍ରବଚନୀ, ମିଷ୍ଟାନ୍ନାୟନ ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବେ, ତାଙ୍କୁ ବାବାଟ୍ଟକର ପରିଚୟ ଦେବୁ, ପୁଣି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଟ୍ଟକୁ ସମରଣ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ଚାଲୁଥାଉ ଯେ, ନୂଆ ନୂଆ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲି କିପରି ସେବାକୁ ବଢାଇବୁ, କାରଣ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତନ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । ବାବା ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରାଇବା ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସିଛ, ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଆମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛୁ । ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କୌଣସି ଖରାପ କର୍ମ ନ ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ପୁରା ଯାନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇବା ପାଇଁ । ଏଥିପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବତାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସେହି କଥାରେ ହିଁ ରମଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେଣ୍ଟର ଖୋଲି ବହୁତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତରଣ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଅତି ଆନନ୍ଦର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେବା ବହୁତ ଜରୁରୀ । ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ ସଂଗମରେ ହେଉଛି । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂଗମରୁ ଚାଲିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶର ଏହା ସଂଗମ ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ହେଉଛି । ବାବାଟ୍ଟକ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନାର ମତ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦଫା ନୂଆ ଦୁନିଆର ଉଦ୍ଘାଟନ କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ ତ ଏକା କରିବେ ନାହିଁ । ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଘାଟନ

କରିବା ପାଇଁ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ଆସି କେବଳ କଇଁଟି ଡ଼ାକି ରିବନ୍ କାଟିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ତୁମେ ବରାହମଣ କୁଳ ଭୃଷଣମାନେ ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ । ବରତତମାନ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ରାସ୍ତା ବିଲକୁଲ୍ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପାବନ କରିବାର କାମ ବାବାଞ୍ଜକର ହିଁ ଅଟେ । ବାବା ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ପାଇଁ ଆଧିକାରୀଙ୍କ ଡ଼ାକି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଞ୍ଜକ ପାଖରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରିବାର ଉପାୟ ରହିଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି ନା - ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଯଦିଓ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି କି ପତିତ ପାବନ କିଏ? ଦୁଃଖରେ ମନେ ତ ପକାଉଛନ୍ତି, ହେ ଭଗବାନ, ହେ ରାମ । ରାମ ମଧ୍ୟ ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ କହିଥା'ନ୍ତି । ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବବୋଧର ଭଗବାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଡ଼ାକି ଡ଼ାକି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଏହି ଡ଼ାକି ଡ଼ାକି ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି କୁହୁଡ଼ିରେ ମନୁଷ୍ୟ ଡ଼ାକି ଡ଼ାକି ପଡ଼ିଥା'ନ୍ତି ନା । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ବଡ଼ ଜଙ୍ଗଲରେ ଆସି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଅନୁଭବ କରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେଉଁ ଜଙ୍ଗଲରେ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ଏକଥା ବରତତମାନ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତି ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲକୁଲ୍ ରାସ୍ତା ହିଁ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବାବାଞ୍ଜକ ତାଙ୍କି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ତ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ । ତାହା ମଧ୍ୟ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ । ଯିଏ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବାରେ ତତ୍ପର ରହୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ କହି ଚାଲିଛନ୍ତି ବଡ଼-ବଡ଼ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଚିତ୍ର ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସହଜରେ ବୁଝିଯିବେ । ପିଲାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାୟା (ଚିତ୍ର) ନିର୍ମିତ ଦରକାର । କହିବା ଦରକାର - ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ବଳ୍ପ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏହି ଚମତ୍କାର ଚିତ୍ର ରହିଛି, ଦୁନିଆର ସ୍ବଳ୍ପର ନକ୍ସାରେ ତ ହଦର ଚିତ୍ର ରହିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠଶାଳା ଅଟେ, ଯେଉଁଠି ବାବା ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଏହା ଇଶ୍ଵରୀୟ ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ଲେଖାଯାଇଛି ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵରୀୟ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ପାଠଶାଳା । କେବଳ ଇଶ୍ଵରୀୟ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯୁକ୍ତିଭରସିଆ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର । ଏପରି ଇଶ୍ଵରୀୟ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ କୌଣସି ଠାରେ ନାହିଁ । ବାବା ନିମନ୍ତରଣ କାର୍ତ୍ତ ଦେଖିଥିଲେ । ସେଥିରେ କିଛି ଖବର ଭୁଲିଯାଇ ଲେଖି ନ ଥିଲେ । ବାବା କେତେ ଥର କହିଛନ୍ତି ପ୍ରଜାପତି ଶବ୍ଦ ନିର୍ମିତ ଲେଖ, ତଥାପି ପିଲାମାନେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପୁରା ଲେଖା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହା ଡ଼ାକି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ଏହା ଇଶ୍ଵରୀୟ ବଡ଼ କଲେଜ ଅଟେ । ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ମନରେ ଆସିଥାଏ ଯେ, ଆମେ ଅନୁକ ସେଣ୍ଟରକୁ ଯାଇ ତା'ର ଉନ୍ନତି କରିବୁ, ଅବସ୍ଥା ଥଣ୍ଡା ପଡ଼ିଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବୁ କାରଣ ମାୟା ଏପରି ଯେ ବାରମ୍ବାର ଶୁଆଇଦେଉଛି । ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନର ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟେ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ବିରୋଧ କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛ । ମାୟା ମୁହଁ ମୋଡ଼ାଇ ଓଲଟା ଆଡ଼କୁ ନ ନେଇଯାଉ, ଏଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ତ ବହୁତ ଲାଗୁଛି । ଛୋଟ ଅଥବା ବଡ଼ ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛନ୍ତି । ପହିଲିମାନଙ୍କୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ହଲାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଆସିବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବରତତମାନର ସମସ୍ତ ବହୁତ ଖରାପ, ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ବିଗିଡ଼ି ଯାଇଛି । ସବୁ ରାଜତ୍ଵ ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେବେ । ପୁଣି ସାରା ଦୁନିଆରେ ପ୍ରଜାପାନଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ନିଜର ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ଥିବା ରାଜତ୍ଵର ନାମ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ପଞ୍ଚତାସ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ରର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ ସେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡ଼ା କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଥବା ରାମରାଜ୍ୟ ତ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଝଗଡ଼ା ହିଁ ଚାଲିଛି । ଆଦିକାଳି ତ ସବୁ ଜାଗାରେ ହତ୍ତାମା ହିଁ ହତ୍ତାମା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଆମେ ନିଜର ରାଜତ୍ଵ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ତୁମେ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତେଣୁ ବାବାଞ୍ଜକ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଅ - ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ଼ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ନା, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଉଛ । ବାବାଞ୍ଜକ ମନେ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ମୂଳକଥା ହେଉଛି ବାବାଞ୍ଜକ ସ୍ମରଣ କରିବା । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବହୁତ ଭଲ ଡ଼ାକି ମିଳୁଛି । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ର ରହିବା । ବାବା ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ପତିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯୋଗ ଡ଼ାକି ହିଁ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବ । ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏଇଥିରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପକାଇ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ରାତି-ଦିନ ଏହି ନିଶା ରହୁ ଯେ ଆମେ ବାବାଞ୍ଜକ ସ୍ମରଣ କରି ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବୁ । ଯୋଗ ଏପରି ପକ୍ଷା ହେବା ଦରକାର ଯାହାକି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବାବାଞ୍ଜକ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଯେପରି ମନେ ନ ପଡ଼ିବେ । ପ୍ରବଚନରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଲଏ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ସର୍ବବୋଧର ଭଗବାନ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ପତିତ-ପାବନ ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗର ରକ୍ଷିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଡ଼ାକି ରାଜଯୋଗ ଗିଣାଉଛନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ

ସେହି ଜଣତ୍କ ବସ୍ତ୍ରତୀତ ଦ୍ଵିତୀୟ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାତ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଜଣ-ଜଣତ୍କୁ ଏପରି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବସି ବୁଝାଇଲେ ଏତେ ଲୋକତ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବାବାତ୍କ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ହେଲା ମୁଖ୍ୟ କଥା । ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - ଭକ୍ତି ହେଉଛି ଅନେକ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ତ ଏକ । ବାବା ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ କେତେ ଉପାୟ ବତାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯିଏକି ସମସ୍ତତ୍କୁ ରାସ୍ତା ମଧୁସ୍ଵ ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଗୀତା କେବେ ଶୁଣାଇଥିଲେ? ଏ କଥା ମଧୁସ୍ଵ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଦ୍ଵିପର ଯୁଗକୁ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯୁଗେ-ଯୁଗେ ତ ବାବା ଆସୁ ନାହାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବିଲକୁଲ୍ ଦ୍ଵିପଦ୍ଵିରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ଚାଲୁଛି କି ଅନ୍ୟମାନତ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାତ୍କୁ ନିରଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଟେପ୍ ମାଧୁସ୍ଵମରେ ମଧୁସ୍ଵ ସମପୁରଣ ମୁରଲୀ ଶୁଣିପାରିବ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଟେପ୍ ଦ୍ଵିପା ଆମେ ତ ଶୁଣୁଛୁ, କାହିଁକି ସିଧାସଳଖ ଯାଇ ନ ଶୁଣିବୁ, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତତ୍କୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନତ୍କୁ ବହୁତ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଦରଶନୀକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ବୋଲି ମଧୁସ୍ଵ କହୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ବାହାରକୁ ଗଲେ ମାୟାର ବାସ୍ତବଶୃଙ୍ଖଳରେ ବୁଦ୍ଧିରୁ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଉଡ଼ିଯାଉଛି । ମନେ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନତ୍କୁ ପଛରେ ଲାଗିବା ଦରକାର । ବାହାରକୁ ଯିବା ଦ୍ଵିପା ମାୟା ଟାଣି ନେଉଛି । ନିଜ ନିଜର ଗୋରଖ ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ମଧୁବନର ଗାୟନ ରହିଛି । ତୁମକୁ ତ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ତୁମେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ମଧୁସ୍ଵ ବୁଝାଇବ । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ? ଆଗରୁ ତୁମେ ମଧୁସ୍ଵ ଯାଇ ଏହିପରି ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଉଥିଲ । ଏବେ ତ ତୁମେ ବିଲକୁଲ୍ ବଦଳିଯାଇଛ । ତୁମେ ଏବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଅନ୍ୟମାନେ କ'ଣ ଜାଣିବେ ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, କୁମାରୀ କିଏ । ତୁମେମାନେ ସେମାନତ୍କୁ ବୁଝାଉଛ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ଵ ପ୍ରଜାପତି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାତ୍କ ଦ୍ଵିପା ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳ ମଧୁସ୍ଵ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର ନା । ତେବେ ସଂଗମରେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଆ'ନ୍ତି । ଆଗରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନତ୍କର ଚୂଟୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲା । ଚୂଟୀ କିମ୍ବା ପଇତାରୁ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ଇଏ ହିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ସେ ସବୁ ସଂକେତ ମଧୁସ୍ଵ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ହେଉଛୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ପୁଣି ଦେବତା ହୋଇପାରିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଵାଧୀନା କରୁଛନ୍ତି । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵିପା ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ତେବେ ନିଜର ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ । ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନ ରହୁ । କେବେ ବି ମତଭେଦରେ ଆସିବା ଭିତ୍ତି ନୁହେଁ । ଏହା ଯଦ୍ଵ ଅଟେ ନା । ଯଦ୍ଵରୁ ହିଁ ସମସ୍ତତ୍କର ପାଳନା ହେଉଛି । ଯଦ୍ଵର ଦାୟିତ୍ଵ ନେବା ପାଇଁ ଚରଷ୍ଟି ମଧୁସ୍ଵ ରହିଆ'ନ୍ତି । ଯଦ୍ଵର ମାଲିକ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧୁସ୍ଵ ଚରଷ୍ଟି ଅଟନ୍ତି । ଯଦ୍ଵର ଦାୟିତ୍ଵ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନତ୍କର ଯାହା ଦରକାର ଯଦ୍ଵରୁ ନିଅ । ଆଉ କାହାଠାରୁ ନେଇ ପିନ୍ଧିଲେ ସେ ମନେ ପଡ଼ିବେ । ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିର ଲାଲନ୍ ବହୁତ ସ୍ଵଚ୍ଛ ହେବା ଦରକାର । ଏବେ ତ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ପକ୍କା ରହୁ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଆରତ୍ଵା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନତ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ । ଯାହା ସବୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ମିଳିଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନତ୍କୁ କରାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ - ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଅବଶେଷ ନାହିଁ ତ? ମୁଁ ଚରଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛି? କେବେ ବି ଲୁଗପାଣି ହେଉ ନାହିଁ ତ ଅର୍ଥାତ୍ ମତଭେଦରେ ଆସୁ ନାହିଁ ତ? ବୁଦ୍ଧିର ଲାଲନ୍ ନିର୍ମଳ ଅଛି?

ବରଦାନ:- ପୁରୁଷାର୍ଥର ସୁକ୍ଷ୍ମ ଆଲସ୍ଵକୁ ମଧୁସ୍ଵ ତ୍ଵାଗ କରୁଥିବା ଅଲଗାଭାବର ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭା ସମ୍ପଦନ୍ ତଥା ଆଲର୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସଜାଗ ହୁଅ ।

ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଅକିମ୍ବି ଆଲସ୍ଵର ଲକ୍ଷଣ ଅଟେ । ଆଲସ୍ଵବାଲା ଆତ୍ମା ଶୀଘ୍ର ଅକିମ୍ବିଆଏ ଏବଂ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହବାଲା ଅକଳାନ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ନିରାଶ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ସେହିମାନତ୍କୁ ହିଁ ଆଲସ୍ଵ ଆସିଥାଏ, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି କ'ଣ କରିବି ମୋ' ଦ୍ଵିପା ଏତିକି ହିଁ ହୋଇପାରିବ, ଆଉ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୋ'ର ଆଉ ସାହସ ନାହିଁ, ଚାଲୁଛି ତ, କରୁଛି ତ - ଏବେ ଏହି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଆଲସ୍ଵର ମଧୁସ୍ଵ ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନ ରହୁ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଆଲର୍ଟ, ଏଭରରେଡୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଅଲଗାଭାବର ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମୟର ମହତ୍ଵକୁ ସମସ୍ତରେ ରଖି ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଖାତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଜମା କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାରା:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

ଯଦି ଶବ୍ଦଠାରୁ ଉତ୍ପତ୍ତିରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଆକର୍ଷଣ ଠାରୁ ଉତ୍ପତ୍ତିରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନିହାରୀ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠା ସ୍ଥିତି ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସାରା ଦିନ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବ ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତି, ବାବାଜ୍ଞ ସମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି କୁହାଯାଏ ।